

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

EVERBERG | Een onkruidvrij leven, als een glanzend groen gazon, dat willen we allemaal, of niet? Of is die wens naar grootse groei net de gele vlek in ons gras? In Everberg, dorp bij Kortenberg, haalde kunstenaar Michael BEANKENS onlangs bij elk gazon een spade op. Naast de kerk begroef hij symbolisch „het ongedurige gespit en de woelende gedachten” van de bewoners. Het imperfecte groen en het glanzend gele onkruid van ons leven, langs de artistieke route *Slowart* zijn ze de hele zomer kunst.



LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Vrouwen en mannen (1)

KERK & leven, 13 MEI 2015

Als u schrijft dat man en vrouw volledig gelijkwaardig zijn, dan ben ik het volkomen met u eens. Het is jammer dat in onze gevoelswereld er toch een verschil in rang bestaat en het is dan ook begrijpelijk dat we vanuit gekwettheid met alle macht willen reageren daartegen. Maar als u beweert dat een vrouw en een man gelijk aan elkaar zijn, tot zelfs 'uitwisselbaar', dan vrees ik dat de mens zich vervreemdt van zichzelf. Het valt toch niet te ontkennen dat een man en een vrouw biologisch anders zijn.

Bovendien verschillen ze van elkaar in mens-zijn, in gevoelens, in reacties. Dat is niet altijd even makkelijk om mee om te gaan, omdat ergernissen nu eenmaal vlugger de bovenhand krijgen. Maar eigenlijk is dat juist de mooie uitdaging in ons leven: elkaar en onze verschillen als aanvullend beschouwen. We moeten ons dus in de allereerste plaats met onszelf verzoenen, om onszelf te vinden.

Ik kan dat met mijn eigen getuigenis onderbouwen: sommige trekjes in mezelf waren door omstandigheden nogal sterk mannelijk gevormd, hoewel ik me daar niet meteen bewust van was. Ongeveer vijftien jaar geleden kwam ik in een persoonlijke crisis terecht over de vraag: wat is mijn eigenlijke roeping in dit leven? Na veel geworstel 'op de bodem van mijn put', kwamen twee woorden boven: echtgenote en moeder. Daar en op dat moment ben ik uit mijn put kunnen beginnen klauteren: allereerst ben ik gewoon een vrouw. Ik heb me kunnen verzoenen met mezelf. Al ben ik allesbehalve onderdanig en ben ik actief buitenshuis, ik heb wel mezelf gevonden. En ik voel me helemaal niet minderwaardig meer, ook al lijkt het er soms op dat de mannenwereld - bijvoorbeeld in de Kerk - de boventoon voert. Ik weet dat dit niet discriminerend bedoeld is, maar dat onze manier van zijn en van leiding geven gewoon verschilt.

Nu probeer ik steeds weer voor ogen te houden dat we elkaar

juist heel erg kunnen aanvullen en dat God de mens - vrouw én man - toch maar heel mooi geschapen heeft naar zijn beeld en gelijkenis.

Marijke Deckers, Heverlee

Vrouwen en mannen (2)

KERK & leven, 13 MEI 2015

Ik was ontdaan bij het lezen van het artikel over het genderdenken. Uit de verdediging van de gendertheorie door Jan Jans (universiteit Tilburg) en Kristien Justaert (KU Leuven) blijkt dat de verwarring compleet is. De biologische, biochemische, fysiologische waarheid over man en vrouw wordt weggewuifd omwille van socioculturele onevenwichten in de maatschappij. Alsof die onevenwichten het gevolg zouden zijn van het feit dat er alleen maar sprake is van man en vrouw! Zopas tekenden 180.517 Italianen een petitie tegen de gendertheorie in het onderwijs. Zij werden gesteund door 41 organisaties van ouders. Ook in Frankrijk waren er al dergelijke acties. Het lijkt erop dat de man en de vrouw in de

straat tegenwoordig beter weten wat waarheid is. De Schrift zegt duidelijk: „Man en vrouw schiep Hij hen.”

Marleen Caers, Leopoldsburg

Broederschappen

KERK & leven, 20 MEI 2015

Uw beklijvende artikel over broederschappen was een schot in de roos. Deze broederschappen dragen bij tot de devotie van het Godsvolk. Elke manier van evangelisatie moet ondersteund worden. Eigenlijk moet de Kerk de traditie koesteren. Want wat bracht de modernisering in onze contreien teweeg? Lege kerken, geen godsvrucht meer en tal van liturgische misbruiken. Ik moet vaststellen dat de traditie opnieuw op de goede weg is. Vele jongeren streven terug naar authenticiteit. Ik hoop dat met zulke broederschappen de kern van het katholieke geloof met doorgedreven veerkracht mag gecultiveerd worden. Laat de schittering en glans van de Kerk weer de fierheid in ons geloof brengen.

Luc Verreycken, Aarschot

Uitgetreden priesters

KERK & leven, 13 MEI 2015

Als Luc Hessel beweert dat De Harp, zijn levenswerk, strandde op een 'neen' van zijn orde omdat De Harp te veraf stond van de Kerk en bovendien geen nieuwe priesters opleverde, dan is dat slechts een 'splinter' van de waarheid. De kapucijnen steunden De Harp jarenlang moreel en financieel, wat voor hen niet altijd evident was, gezien het bijzondere programma. De 'balk', de voornaamste reden, is vooral de erbarmelijke organisatorische en bedenkelijke financiële en sociale toestand waarin het centrum in 1999 achterbleef en het uitreden van Luc Hessel op Pasen 2000. In De Harp hebben we „teveel beleefd wat niet gezegd werd”. Als we alle verhalen van de vele cursisten, bezoekers, lesgevers en medewerkers zouden samenleggen, dan zullen we nog maar een glimp zien van het mysterie van De Harp, misschien een schitterend scenario voor een andere film.

Dirk Loosveldt, Waregem